

мисълъ на думата атентатъ е покушение. У насъ, вмѣсто attentat е употрѣбено мѣстоимение относително—«който». Друга неправилностъ: «Който». Излиза, че всѣки единъ, който подбужда гражданитѣ и пр. се наказва и пр. Ний търсимъ слѣдъ това отдѣлни личности, които би се покушавали противъ държавния режимъ, които сж въоружавали населението на въстание. И вамъ, г-да, защитницитѣ ще кажатъ: но, заповѣдайте, търсете между подеждимитѣ, кой е въоръжавалъ жителитѣ на страната и го накажете. Но това не е тълкуването на закона, тази не е неговата смисълъ. Закона наказва attentat — покушението. За да можемъ да разберемъ по-добрѣ постановленията на закона въ чл. чл. 55, 56 и 58 трѣбва да употребимъ една малка послѣдователностъ. Нека поставимъ въпроса тъй: Членъ 58 прѣдвижда комплотъ. Ако, слѣдователно, лицата, които участвуватъ въ комплота, сж записали да извършатъ извѣсно прѣстѣпление противъ държавата, било да подбуждатъ жителитѣ да въстанатъ противъ правителството, било друго въ тази смисълъ прѣстѣпление, съ цѣль да прѣдизвикатъ промѣнение въ държавния режимъ, то само за комплота, само за съзаклятието, безъ никакви приговорителни дѣйствия, тѣ се наказватъ еди-какъ си. Азъ питамъ, ами ако бжджтъ, освѣнъ комплота и приговорителни дѣйствия, извършили и покушение, не е ли това едно увеличение на вината? Очевидно. Тогазъ гдѣ е наказанието му? Нашиятъ трудъ би билъ напрасенъ, ако не разбираме чл. 55 тъй, като стои въ французский текстъ. Вий го търсите насамъ, нататкъ, и не намирате наказание за лица, които сж съставили комплотъ и сж турили начало на изпълнението, защото закона ви говори—«който», пакъ вий имате много лица, отъ които не всѣки единъ, пкъ и никой, може би, не е давалъ оръжие нѣкому да възстане, както и по настоящето дѣло. Когато много лица се заговарятъ да извършжтъ подобно прѣстѣпление, то всѣки отъ тѣхъ има специално назначение: единъ да въоръжава, други да напише писма, третий да памѣри убѣжище, четвъртий да събира оръжие и пр. Всички работятъ, но всѣки своето. Е, добрѣ, но закона казва „който“ въоръжава жителитѣ. Буквално вземенъ, трѣбва да търсимъ човѣкъ, който е държалъ въ ржцѣтъ си пушка и я далъ нѣкому и му казалъ: «иди да въстанешъ». Можемъ ли да тълкуваме тъй закона? Азъ мисля, че законодателя, при постановява-